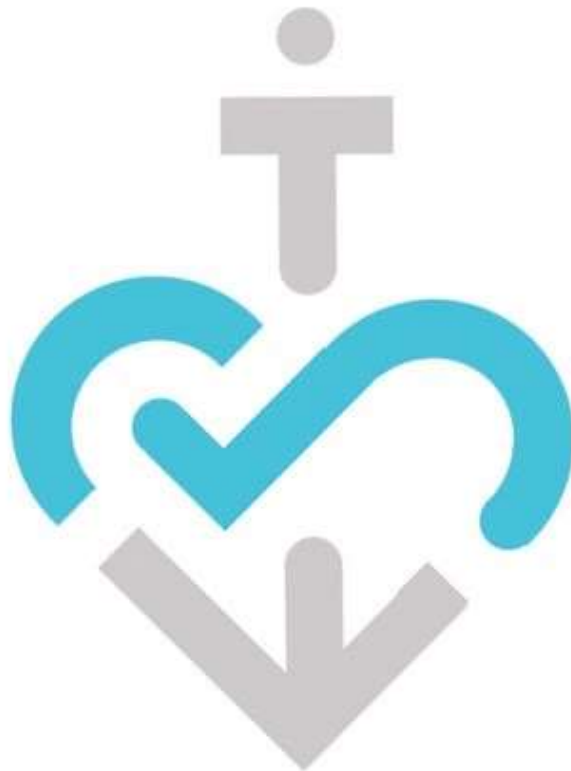

Samenklanken

september - oktober 2020

10e jaargang nr. 1

verlangen & hoop

Start

Startviering op 13 september

H.H. Martelaren van Gorcum-parochie

*Kijk ook op de website
van uw parochie*

Pastoraal Woord

Met groot verlangen en hoop

Op school hebben we allemaal geleerd over de droogmakerijen in Noord-Holland. In de omgeving van onze parochies zijn enkele droogmakerijen te vinden. Op een dag kwamen op het idee om een meer te omdijken en vervolgens het water weg te halen. Deels om zo vruchtbare grond te ontginnen, deels omdat de grote meren bij storm konden overstromen.

Vooraf in de 17e eeuw zijn onder leiding van Leeghwater enkele meren drooggemaakt.

Hoe groot waren eigenlijk die drooggemaakte meren? De Kalverpolder is met 1,7 km² een van de kleinste meren. De Wijdewormer is tien keer zo groot: bijna 17 km². Het is mogelijk om met de fiets de polder bijna rond te rijden; dan beseft je pas hoe groot dit meer moet zijn geweest. Een ander verhaal is de Beemster, dit was niet zomaar een meertje of een plas water. Deze polder is ruim 70 km², erom heen rijden is een tocht van meer dan 40 km. Het moet een enorm project zijn geweest om dit meer droog te maken. Staande aan de oever was het onmogelijk om de overkant te zien.

In 1607 werd de toestemming gegeven om het meer droog te maken. Toen men in 1610 bijna klaar was, brak een dijk door en kon weer van voor af aan worden begonnen. In 1612 was de droogmakerij van de Beemster een feit.

Het was een enorme uitdaging om de Beemster droog te maken: je zou kunnen zeggen dat het niet te overzien was, zo groot als het meer was. Ondanks de tegenslagen en het opnieuw moeten beginnen heeft men doorgezet. Nu hebben de inwoners van de Beemster al 400 jaar droge voeten.

Fietsend om de Beemster, dacht ik wat over het jaarthema: verlangen en hoop. Met een groot verlangen en doorzettingsvermogen is

het meer droog gemaakt, in de hoop en het vertrouwen dat het ondanks alles zou lukken. Binnenkort begint het nieuwe pastorale jaar. We gaan weer verder met onze reis in het geloof. 2020 is een jaar waarin we ook niet alles kunnen overzien. De onzekere eerste helft van het jaar is voorbij, wat zal het vervolg brengen? Hoe zullen we straks Sinterklaas en Kerst vieren? Hoe staan we er aan het einde van het jaar voor? Het is nog niet te overzien.

En toch gaan we vol goede moed verder, omdat we ondanks alles blijven geloven en hopen op betere tijden. Voor velen is het leven onzeker geworden, niet alleen omwille van de gezondheid. Ook het behoud van werk is onzeker; er wordt verwacht dat velen hun baan kwijt zullen raken. Tegenover berichten die wanhopig kunnen maken, gaan we in de parochies op zoek naar tekenen van hoop en verlangen.

Het is alsof we aan de oever van het meer staan. De overkant is niet te zien, we weten niet wat de komende periode op ons pad zal komen. Met elkaar maken we er het beste van en delen verhalen van hoop en verlangen.

Met de collega's wens ik u een mooi pastoraal jaar toe.

Kapelaan Nico Kerssens

Vredesweek 2020 - Vrede verbindt verschil

Tijdens de Vredesweek, dit jaar van 19 tot en met 27 september, vraagt vredesorganisatie PAX aandacht voor het bijzondere werk van mensen die overal ter wereld bijdragen aan vrede en verzoening.

Voor ons Nederlanders was vrede lang iets vanzelfsprekends, maar dat is langzaam aan het veranderen. We zijn onzeker over de toekomst en tegelijkertijd zijn er grote tegenstellingen en verschillen in onze samenleving die in tijden van crisis niet zomaar verdwijnen. Aan de ene kant zien we een grote onderlinge verbondenheid, maar aan de andere kant zijn er juist nu ook mensen die zich afgesloten voelen en die niet gezien en gehoord worden. Tijdens de Vredesweek wil PAX aandacht vragen voor de verschillen die er tussen mensen bestaan, en tegelijkertijd zoeken naar nieuwe verbintenissen. En dat is alleen mogelijk als we bereid zijn om de ander echt te leren kennen.

Vrede verbindt verschil

PAX werkt in veertien landen met veel verschillende partners aan vrede. In alle landen is de (conflict)situatie anders, net als de culturen, etnische achtergronden en religie. Maar steeds weer zien we dat het accepteren van deze verschillen en het respectvol omgaan met de ander, een

voorwaarde is om vreedzaam samen te leven.

Een inspirerend voorbeeld is het werk van Surood Ahmad voor de Iraakse vrouwenorganisatie Al-Amal. Een organisatie die met steun van PAX vecht tegen seksueel en gender-gerelateerd geweld tegen vrouwen in Irak. Surood, die haar hele familie verloor tijdens de Golfoorlog in 1991, zet zich in voor een beter leven voor vrouwen. Zo voert ze al jarenlang een niet aflatende strijd met de politie om ervoor te zorgen dat de aanklachten van mishandelde, verkrachte en uitgebuite vrouwen worden opgenomen. Met gevaar voor eigen leven, vanwege de verregaande corruptie en de betrokkenheid van sommige politieagenten bij de vrouwenhandel. Toch gaat ze onverschrokken door met haar vredeswerk.

Ook het vredeswerk van Dilbirin Khalil in het door oorlog zwaar getroffen Noordoost-Syrië dwingt bewondering af. Samen met zijn collega's van onze partnerorganisatie DOZ organiseert hij diverse verbindende activiteiten, om vertrouwen en vriendschappen op te bouwen tussen de lokale bewoners en de vele vluchtelingen. Zo verminderen ze de onderlinge spanningen die de komst van vluchtelingen vaak oplevert.

Steun PAX en geef voor vrede!

Over de hele wereld ondersteunt PAX het vredeswerk van krachtige en vaak jonge mensen als Dilbirin en Surood in hun strijd voor vrede en rechtvaardigheid. Daarvoor is uiteraard geld nodig. Uw betrokkenheid en bijdrage zijn goud waard. Helpt u mee? Al met een bescheiden bedrag kunt u ons helpen dit belangrijke werk voort te zetten.

U kunt een gift overmaken op IBAN NL03TRIO0390515000 o.v.v. Vredesweek 2020 t.n.v. PAX in Utrecht.

Een nieuw jaarthema

Na twee jaar werd het tijd voor een nieuw jaarthema. Namens het pastoresteam zou ik dit jaar de parochies samenbrengen om gezamenlijk te brainstormen over een nieuw thema. Toen kwam corona en was samenkomen geen optie. Wat volgde was een onzekere tijd waar we nog steeds in mindere mate inzitten. Vlak voor de zomer kwam de parochieraad van de Jozef weer eens op veilige afstand fysiek samen en kwam de wens voor een nieuw jaarthema weer op, maar het moest een thema worden dat past bij de huidige omstandigheden. Zo ontsproot uit ons midden het thema 'Verlangen en hoop!' Een thema dat al snel de hele regio voor zich wist te winnen.

Verlangen en Hoop

We verlangen allemaal naar een einde van de huidige onzekerheid, naar samen zijn, samen zingen, samen koffiedrinken. We verlangen naar een arm om onze schouder, een kus op onze wang. Al die dingen die we zijn verloren in de huidige crisis. En tegelijk kunnen we niet zonder hoop. Hoop wordt geboren uit vertrouwen. Het vertrouwen dat het goed komt. De hoop dat alles weer normaal wordt, of beter nog, nieuw wordt. Dat wij, mensen, leren uit deze crisis, beter met elkaar en met de wereld om te gaan. Dat het als het ware meer nog dan vroeger beeld mag worden van hoe God het bedoeld heeft.

Een bloem en de zon

Verlangen en hoop kunnen we ook bezien vanuit ons geloof. Ik vergelijk het met een bloem en de zon. Een bloem kan zonder zonlicht onmogelijk groeien en openbloeien. Verlangen en hoop zijn als de bloem en de zon. Onze verlangens worden pas echt wakker gemaakt als we hoop hebben. Die hoop is een bron van leven buiten onszelf die ons doet groeien en ontluiken. Die bron is Jezus, hij verlicht ons. Hij wil niets liever dan ons heel maken en tot groei en bloei laten komen.

Hoop in de Bijbel is sterke verwachting. Zo sterk dat het krachten vrijmaakt die de wereld ten goede veranderen. Jesaja spreekt dat mooi uit:

Maar wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht:

hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput.

Zie hoe groot de kracht is die het geloof ons kan geven. Daar waar Verlangen en Hoop worden verbonden, ontstaan nieuwe beelden en nieuwe krachten. Dat zie je in het prachtige beeld dat ontworpen is door kunstenaar Dick Amesz. Hij combineerde de hartvorm (verlangen) met het anker (hoop) en zo ontstond een beeld dat meer in zich heeft dan slechts de combinatie hart-anker. Als voorbeeld de mens als top van het anker. Als u goed kijkt zult u ongetwijfeld zelf nog andere vormen en/of symbolen ontdekken. Zo is het met ons mensen die geloven, die blijven volharden in verlangen en hoop. Door ons geloof worden we krachtige mensen die meer kunnen dan we zelf voor mogelijk houden. Ik heb dat mogen aanschouwen als ik zie met hoeveel kracht en liefde we met elkaar verbonden blijven in deze coronatijd. Ik geef u daarom deze twee woorden mee het nieuwe werkjaar in: Verlangen en Hoop. Niemand weet wat ons te wachten staat. Maar zolang verlangen en hoop groeien in ons hart, zullen we uitkijken naar de dag dat de wereld bevrijd zal zijn van de anderhalve meter. Tot die tijd blijven we krachtig, hoopvol en vol vertrouwen er zijn voor elkaar op veilige afstand.

verlangen & hoop

Moge dit werkjaar ons grootste verlangen zijn om hoop te blijven houden. Ik wens u een inspirerend nieuw werkjaar met dit krachtige thema als leidraad.

Diaken Jeroen Hoekstra

R.K. Parochieverband Zaanstreek

H. Bonifatius - H. Jozef - H. Maria Magdalena - H. Maria Magdalena - HH. Martelaren van Gorcum - H. Odulphus - H. Petrus

Contactadres: Dorpsstraat 570 1566 BZ Assendelft

E-mail: kerkbestuur.pvz@gmail.com

Uit de bestuursvergadering van 3 augustus 2020

Beste lezers,

Hieronder weer een greep uit wat besproken is op de jongstleden kerkbestuursvergadering van onze zeven parochiegemeenschappen. De vergadering vond plaats op maandag 3 augustus bij de St. Jozefkerk.

Weekendvieringen

In al onze parochies zijn de liturgische vieringen nu sinds een kleine twee maanden hervat. Dat was aanvankelijk her en der nog wat onwennig. Maar het loopt. Er wordt goed van het aanbod gebruik gemaakt en het is een gelukkige zaak dat, na de eerste strenge beperkingen, kerkgangers nu weer welkom zijn.

Financiën

Het kerkbestuur is dankbaar dat veel parochianen begrip tonen dat juist ook de kerken zwaar getroffen worden door de huidige crisis. En dat ook laten merken met hun financiële steun. Toch signaleert het bestuur terugloop van collecteopbrengst. Dat is een gedeelde zorg.

Ventilatie in kader van besmettingspreventie

Het mogelijk maken van ventilatie tijdens liturgische vieringen in onze – weliswaar ruime – gebouwen, vooral 's winters, is iets wat verdere doordenking van de parochieraden vraagt. Dit om in alle veiligheid naar de kerk te kunnen blijven gaan. Bezien moet worden wat het protocol op dit punt vraagt en welke experts hierin kunnen adviseren.

Jaarthema

Onlangs werd een nieuw jaarthema 'Verlangen en Hoop' gelanceerd. Dick Amesz van de Jozefparochie heeft hierbij een mooi logo ontworpen. Veel dank hiervoor! Voor sommige parochies in onze regio is het werken met eigen jaarthema's al jaren een vertrouwd concept.

HH. Martelaren van Gorcum

Het bisdom heeft ons bestuur geadviseerd m.b.v. een jurist te overleggen met de monumentencommissie van de Gemeente Zaanstad over de te verwijderen onroerende – gewijde – elementen van het kerkgebouw. Voor onttrekking aan de eredienst en herbestemming tot niet-onwaardig gebruik is hierover goede afstemming nodig. Zowel in het belang van de koper als van de katholieke gemeenschap hopen we van harte dat de gemeente het belang hiervan zal inzien.

Onze Lieve Vrouw Geboorte

Van de parochianen van de vroegere Onze Lieve Vrouw Geboortekerk te Wormerveer vindt een fors aantal nu zijn weg naar de Petruskerk, enigen ook naar andere parochies in de regio. In de Petruskerk nemen inmiddels ook Wormerveerse vrijwilligers deel aan de parochieraad. Er rijdt 's zondags een pendelbus van de Marktstraat naar de Snuiverstraat en terug om kerkgangers te halen en te brengen.

De volgende bestuursvergadering zal worden gehouden op 29 september.

deken F. Bunschoten, Corrie van Sijl

Bij het logo

Het is elke keer weer spannend om te ontdekken wat er ontstaat als je bezig gaat met het ontwerpen van een nieuw jaarthema logo. In mijn hoofd tollen tal van beelden rond na een middag/avond zoeken naar vormen. Het thema van dit jaar bracht al snel een hartvorm naar boven als teken van verlangen. Ook de hoop gesymboliseerd door een anker bleef hangen. Maar dan hoe dit te combineren? Uiteindelijk ben ik erin geslaagd om beide

symbolen te verwerken tot een geheel. En met het combineren ontstaan er dan nieuwe elementen die iets toevoegen aan de beeltenis: bijvoorbeeld een mensfiguur als top van het anker.

Als u goed kijkt zult u ongetwijfeld zelf nog andere vormen en/of symbolen ontdekken. Doe dat vooral. U heeft er een jaar de tijd voor. Ik wens eenieder een hoopvol werkseizoen toe!

Dick Amesz

Boekenmarkt St. Petruskerk – Krommenie

Op zaterdag 12 september van 10.00 tot 16.00 uur is er weer een grote boekenmarkt in de St. Petruskerk, Snuiverstraat 2 te Krommenie. U bent die zaterdag van harte welkom en ook op zondag 13 september van 12.00 tot 14.00 uur.

We hebben dit jaar veel kinderboeken (bijzondere originele kinderboeken uit de jaren 50). Ook kookboeken en veel thrillers. Daarnaast legpuzzels vanaf € 1,00 per stuk.

De boeken gaan voor een zacht prijsje weg. Veel pockets van o.a. Simeon (Maigret), Ruth Rendell en Francis Durbridge. Van Godfried Bomans tot Youp van 't Hek, van Nicci French

tot Saskia Noort. Een zeer gevarieerd aanbod voor lage prijzen. Het goedkoopste boek is € 0,50 (pockets) en de duurste € 25,00.

In verband met de coronamaatregelen, zal de boekenmarkt ruim worden opgezet, zodat de 1,5 meter afstand in acht kan worden genomen.

Kom vroeg, dan heeft u de beste keus! Want weg is weg.

De opbrengst is voor de jaarlijkse vastenactie, dit jaar voor onderwijs en vorming om jonge mensen een goede start voor hun leven te geven.

Matthé Bruijns

Vorming en toerusting 2020-2021

anders dan anders

Een klein virus met grote gevolgen; COVID-19 is aan niemand in Nederland ongemerkt voorbijgegaan, ook niet aan de parochies in de Zaanstreek. De Stuurgroep Vorming en Toerusting heeft bijvoorbeeld begin maart moeten besluiten alle geplande activiteiten tot de zomer te staken. Helaas blijft het daar niet bij. Vanwege alle onzekerheden over het verloop van de pandemie – 'tweede golf' of niet, vaccinatie? – leek het ons verstandig voor seizoen 2020-2021 geen activiteiten vast te leggen. We doen dit met pijn in ons hart, maar de gezondheid en veiligheid van de deelnemers en inleiders staan voorop.

We hopen natuurlijk dat er in de loop van 2020-2021 meer mogelijkheden komen om weer veilig en ontspannen samen te komen. Mocht dat het geval zijn, dan gaan ook wij opstarten met een los aanbod. Een film bijvoorbeeld, of een enkele lezing in kleine kring. Daarvan zullen we u dan in de parochiebladen of de mededelingen na de viering op de hoogte stellen. We hopen voor iedereen dat het contact met anderen weer (meer) mogelijk wordt en dat we weer intensiever in levenden lijve gemeenschap kunnen zijn.

Stuurgroep Vorming en Toerusting

Wij slaven van Suriname

Een leesimpressie van het boek van Anton de Kom

Heftig: verhalen over ons hardhandige en wrede slavernijverleden in Suriname. Vooral vanwege dat 'ons', onze eigen voorouders in voorbije eeuwen.

Schokkend: dat 'het profiteren van die

natuurlijke eigenschappen die God nu eenmaal ook in een zwarte huid gelegd heeft' ook na de officiële afschaffing in 1863 voluit voortduurde. Tot in en na de dertiger jaren van de vorige eeuw, waarover schrijver en activist Anton de Kom na zijn historisch overzicht uit eigen ervaring over verder schrijft.

Confronterend: omdat een Christelijke levensovertuiging van een aantal plantagehouders samenging met wrede martelpraktijken waarbij het 'Hollandse' koopmanschap zo voorging op het 'domineeschap'.

Niettemin is dit een boeiend boek dat makkelijk leesbaar is. Het sluit aan bij de tijdgeest waarin wij, als witte nazaten, ons bewust worden dat wij hier een zekere verantwoording in dragen. Om te citeren van blz. 66: 'Misschien hebt gij, blanke lezer, op school geleerd hoe het Mauritshuis in Den Haag met de kostbaarste Braziliaanse houtsoorten is betimmerd. Wanneer je dan vol bewondering voor die betimmering stilstaat, verzoeken wij u te bedenken hoe het onze moeders waren, die met deze zware last op hun hoofden dag in dag uit (want de zondag was een instelling die de christelijke beschavers verzuimden in Suriname in te voeren) sjouwden over heuvelachtige terreinen, door poelen en moerassen, altijd

bedreigd door de zweep die uw voorouders hanteerden.'

De activist Anton de Kom geeft een ruime verantwoording van zijn citaten en verhalen. Hij werd zelf in de dertiger jaren in Suriname gevangengenomen en met zijn gezin naar Nederland uitgezet. In de Tweede Wereldoorlog kwam hij in het verzet terecht. Hij overleed in 1945 in een concentratiekamp.

Een aanzet tot heelmaking: Gelijk met dit boek heb ik via NPO-start de serie 'Geboeid' teruggekeken die in januari en februari door de EO is uitgezonden. Hierin keren vier nazaten van slaven terug naar Suriname om de plantage te bezoeken waar hun voorouders gewerkt hebben. Dat was een mooie combinatie met het boek. Beiden zetten mij aan het denken: deze geschiedenis werkt nog zo door in onze cultuur! Ze vraagt om aandacht en compassie. Vooral ook luisteren, zoals Anton dat zelf bij zijn terugkomst in Suriname deed: 'Moeder, wat kan ik doen om te helpen? Het is alsof moeder zich over mij heen buigt om me te kussen, zoals ze deed toen ik klein was, zoals ze luisterde naar mijn klachten, wanneer het verdriet reeds minder werd, omdat er iemand was die naar mij luisteren wilde.' Zo luistert Anton ook naar de verhalen en vormen zich lange rijen van armen en werklozen bij zijn woning. Wellicht is dat voor ons, in onze rol van hiermee -wat verlegen- blanke nazaten, ook een begaanbare weg.

Kok Klever

Titel: Wij slaven van Suriname
Auteur: Anton de Kom
Achtste druk 2020
(Eerste druk 1934)
ISBN 978 90 450 4109 4
€ 20,- bij de boekhandel

Domus

Alberic Brusckke, abt bij de Trappisten op Schiermonnikoog, vertaalde een eeuwenoud 'zelfhulpboek'.

Wat is de kern van het boek?

'Zelfkennis. Je kunt jezelf niet ontwijken, dat is het krachtige van dit boek. Geen mens ontkomt aan zichzelf. En in je eigen innerlijk ontkomt geen mens aan de blik van God. In dat gebied bevindt de schrijver zich voortdurend. Want hij weet: dáár rust vinden, daar gaat het om. Dat je God God kunt laten zijn in en door jou.'

Het gaat dus om inkeer, maar de tekst is een gesprek.

'In het boek is een monnik aan het woord, die spreekt met zijn abba, zijn biechtvader. Die biechtvader is iemand bij wie de monnik-auteur alles kan uitstorten, en die er met mededogen naar luistert. De biechtvader zegt niet: dat heb je fout gedaan, je moet berouw tonen en dan is er vergeving. De eerste reactie van de abba is dat hij begint te huilen, omdat hij alles wat de jonge monnik vertelt, herkent in zichzelf.'

Wil die monnik dan geen wijs, vaderlijk antwoord?

'Door het te vertellen maak je jezelf ervan los, en sta je open voor God. Dat is de ontdekking van de woestijnvaders, al in de vierde eeuw. Niemand weet waar ze dat vandaan hebben. Maar de leerling-monnik ging naar de abba toe, en legde hem zijn leven voor. Soms gaf de abba wat richting, maar in principe was de bekentenis al genoeg. Door het open te gooien was de kracht van de hartstocht die je in zijn greep had, gebroken.'

Waarom moet een modern mens dit lezen?

'Het is heel actueel, als het gaat om jezelf aan durven kijken, in je kwetsbaarheid. En die kwetsbaarheid ook open durven leggen. Dat is de ware weg. Ik hoor dat dit ook in moderne cursussen voor leidinggevendend een bron van inspiratie is.

Maar het is niet alleen voor hen. De moderne mens wordt heel erg op zichzelf teruggeworpen. Elke stap die je zet moet je zelf kiezen en zelf verantwoorden. Je kunt niet meer aanleunen bij iets anders. Niets is meer vanzelfsprekend. De moderne mens wordt dus voortdurend met zijn eigen innerlijk geconfronteerd. En dat weet hij ook. Hij weet hoe makkelijk je je daarbij weg kunt laten trekken, én hij weet hoe belangrijk het is om daar juist niet voor weg te vluchten.'

Is dat zo?

'De moderne cultuur is op vluchten gebaseerd, op afleiding. Daar is geld mee te verdienen. En toch is er een diep besef dat vluchtgedrag niet tot waar geluk leidt. Het leidt, we consumeren de aarde kapot, zelfs tot de ondergang van de wereld als het zo doorgaat. De vraag is: hoe kun je naar jezelf blijven kijken, voortdurend, ook naar dat wat het daglicht niet verdragen kan, ook naar dat wat jouw eigen ogen niet kunnen verdragen. Onze auteur doet precies dat. En dat is een blijde boodschap voor nu. Hij kijkt in de spiegel bij een biechtvader die in tranen uitbarst als hij de biecht hoort. Dat komt omdat zij spreken in aanwezigheid van God, die met dezelfde ogen kijkt en met dezelfde oren luistert.'

Maar de werkelijkheid is, dat het lastig is én blijft om in de spiegel te kijken.

'In dit boek is dat een spirituele beweging. De auteur zegt dat hij leeft in een instortend huis. Hij wil een nieuw huis bouwen, maar dat is ook weer een bouwval. Daarna komt hij in een crisis: ik zit zo in mezelf gevangen dat ik niet eens over mezelf kan oordelen, eigenlijk, laat staan een huis voor God te bouwen. En op dat moment leert zijn biechtvader hem dat het huis dat hij wil bouwen, er al is. Het is zijn hart. De ziel is al een tempel van God. Dus op het moment dat alles bouwvallig is, komt God binnen.'

Rien van den Berg

Nederlands Dagblad 20-8-2020

God roept de mens op weg te gaan . . .

...zijn leven is een reis. Verlaat wat jij bezit en ga naar het land dat Ik u wijs! zingt een kerklied. We zongen het voor de coronatijd enthousiast, want het is een echte meezinger. Maar gaan we ook op weg? We moeten nu toch zoveel mogelijk thuisblijven? Wie de bijbel openslaat hoort voortdurend hoe mensen worden opgeroepen om op weg te gaan, om huis en haard te verlaten en een nieuw leven te beginnen. Het begint met Abraham in het eerste Bijbelboek Genesis. In het tweede boek, Exodus, worden de joodse slaven door God uitgedaagd om op het woord van Mozes het doodslaan Egypte te verlaten en op weg te gaan naar het beloofde land Kanaän. Tijdens de moeizame tocht door de woestijn moppert het volk. Ze willen terug naar de vleespotten van Egypte. Oké, ze werden daar onderdrukt en uitgebuit, maar ze hadden er wél te eten. Het thuis willen blijven zat er dus al vroeg in. Gelukkig weet Mozes hen te motiveren om verder te trekken. Zong hij Ramses Shaffy achterna: 'wij zullen doorgaan'? Uiteindelijk komen ze na vele jaren moeizaam rondtrekken in dat land van leven in plaats van de dood. Daarna houdt het niet op. Ook Jezus roept op om door te gaan de weg van God te doen. Hij trekt rond door Galilea en preekt: 'mensen, je bent op de verkeerde weg. Je bedrijft onrecht en waar is de vrede? Keer je om! Kies een andere weg, niet een doodlopende maar een weg ten leven.' Dan daar aan het meer: vissers (Marcus 2, 16-20). 'Kom en volg mij', zegt Jezus, 'er is werk aan de winkel!' Onmiddellijk laten Petrus en Andreas hun netten, hun boot, hun familie in de steek en volgen zij Jezus. Belachelijk, dat is toch niet reëel. Stel je voor: je hebt een bedrijf. Je moet hard werken, maar het levert een redelijke boterham op. Op een dag komt er plotseling een evangelist langs. 'Kom en volg mij', zegt hij en je doet het ook nog. 'Ben je gek geworden? Denk aan je toekomst! Je eigen huis! Kom terug!' roept men.

Maar ze verbranden hun schepen achter zich om voortaan vissers van mensen te worden. Om voortaan mensen uit de dood te halen, weg uit de duisternis, om hen tot leven – nieuw leven te brengen.

Al met al idioot, onbegrijpelijk, maar het staat er echt. Petrus oftewel Simeon – een joodse naam, Andreas – een Griekse naam oftewel alle mensen worden door Jezus geroepen. Wij ook?

Jezus treedt op als leraar in de synagogen, hij verkondigt het koninkrijk van God, drijft boze geesten uit en geneest alle ziekten en kwalen onder het volk. Hij brengt licht in het duistere leven van velen. Hoe moeten wij die oproep tot omkeer verstaan? Is Galilea soms ook hier? Hoe is het met de duisternis in onze streek, ons huis, ons hart? Ouders hebben het contact met hun kind verloren. Ze snappen elkaar niet meer. Dat is duisternis. Jongeren zien weinig zin in hun bestaan. Ze zien geen toekomst. Dat is duisternis. Je huwelijk ziet er aan de buitenkant aardig uit, maar de liefdesvlam is al jaren gedoofd. Dat is duisternis. 'Ik heb best veel contacten hoor', zegt iemand, 'maar wat voel ik mij alleen.' Dat is duisternis. 'Ik mankeerde niks', zegt een ander, 'en nou blij ik hartstikke ziek te zijn, wie weet ga ik dood!' Dat is duisternis.

De bijbel is een boek vol verhalen waarin wij worden opgeroepen om op weg te gaan om Gods weg, voorgedaan en voorgegaan door Jezus, te doen. Om ook licht te brengen in het duistere leven van velen. Soms staan we stil, omdat we de weg kwijt zijn. Dan keren we ons om, om opnieuw de goede weg in te slaan. Voortdurend roepen wij: 'we zullen doorgaan!' En toch...! Dat koninkrijk van U, God, zal er eens van komen! Onderwijl zingen wij in het nieuwe werkjaar – corona of niet – uit het eerdergenoemde lied:

Heer, geef ons moed en doe ons gaan uw weg door de woestijn en laat uw Zoon een laaiend vuur, de nieuwe Mozes zijn!

Ko Schuurmans, pastor

Voor jong en voor oud(er) Het loslaatmiddel

Afscheid nemen is niet altijd eenvoudig. Zeker niet als er veel goede herinneringen zijn. Die herinneringen kunnen je doen vastplakken aan het verleden. Maar je kunt ze ook meenemen de toekomst in.

Er was eens een paard dat moest verhuizen naar een andere stal. Maar dat lukte niet. Het zat vast in zijn oude stal. Het was een mooi, wit paard en natuurlijk sterk als een paard. Maar hoe het ook trok en wrong, het kon maar niet uit zijn oude stal weggkomen. 'Hier liggen zoveel mooie herinneringen,' zei het paard, 'ze willen me gewoon niet loslaten. Het zijn er gewoon te veel.'

'Een paardenmiddel!' zei een oude wijze koe, 'we hebben een paardenmiddel nodig om het paard los te krijgen van al zijn herinneringen.' De biggen knorden instemmend. Natuurlijk, dat was de manier om het paard los te maken. Dat ze er niet eerder aan gedacht hadden! Maar wie had er een paardenmiddel?

De dierenarts kwam eraan fietsen. Hij had een koffer vol paardenmiddelen bij zich. Hij was heel knap. Dat zag je aan zijn grijze haren en zijn bril, maar vooral aan zijn scherpe neus waarmee hij problemen kon ruiken. De dieren hadden de dokter niet eens hoeven op te bellen; hij had gewoon geroken dat er iets met het mooie witte paard aan de hand was. Maar een paard dat vastzat aan zijn herinneringen? 'Tja, voor een losse hoef of haaruitval of een in de knoop geraakte paardenstaart heb ik wel paardenmiddelen', zei de dokter, 'maar hiervoor heb ik niets. Goedemiddag.' De dierenarts sprong op zijn fiets en verdween.

'Mijn goede vriend de olifant kent zekerlijk wel een paardenmiddel', sprak de papegaai. Hij was opgegroeid bij deftige mensen en dat was goed te horen. 'Ik haal die grijze rakker zelf wel even op.' In een mum van tijd was de papegaai terug met de olifant. 'Dit is mijn

paardenmiddel', toeterde de olifant, terwijl hij zijn spierballen liet zien. 'Bind een touw vast aan het paard en dan zal ik hem wel even lostrekken.' De olifant pakte het touw met zijn slurf en begon te trekken. Zijn anders grijze gezicht werd rood van inspanning. Zijn rug kromde zich en zijn slurf werd langer en langer. Maar de mooie herinneringen hielden het paard stevig vast.

Na een dag lang trekken gaf de olifant het op. Zijn slurf is altijd lang gebleven en zijn rug is tot op de dag van vandaag krom. Wie ze ook vroegen, niemand kende een goed paardenmiddel, zelfs de wijze uil niet. Maar de uil had wel een goed idee. Hij legde het probleem voor aan Frans, de

beschermengel van de dieren. Frans vloog naar de aarde met een busje in zijn hand en een kwast. De dieren keken verbaasd naar Frans, vooral toen hij de stal binnenging. Ze zagen hoe hij alle goede herinneringen verzamelde. Een voor een deed hij ze in het busje. Nadat hij ze allemaal erin had gestopt, roerde hij goed. Daarna stapte hij op het paard af en begon de mooie herinneringen als zwarte strepen op het witte paard te schilderen. 'Zo', bromde Frans, 'zo kan je die herinneringen met je mee blijven dragen en hoef je niet in die stal te blijven vastzitten.' Het paard hinnikte verheugd. Het was vrij! De dieren lachten en zeiden dat het witte paard met al zijn strepen op een zebra leek. Vanaf die dag noemt iedereen hem dan ook 'zebra'.

Uit de Gelukbrenger,
S. de Jong

De vieringen in Regio Zaanstreek

	HH. Martelaren v G. Boschjesstraat 115 Koog a/d Zaan	H. Petrus Snuiverstraat 2 Krommenie	H. M. Magdalena Dorpsstraat 351 Wormer	H. Jozef Veldbloemenweg 2 Zaandam
Za 5 sept.		Eucharistie G. Noom		
Zo 6 sept. <i>23^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Woord&Comm. T. Molenaar	Eucharistie G. Noom	DOP	Startviering Woord&Comm. J. Hoekstra
Za 12 sept.		Geen viering		
Zo 13 sept. <i>24^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Startviering Woord&Comm. K. Schuurmans	10.30 uur Oecumenische viering M. Bruijns in Agathepark	Startviering Woord&Comm. R. Casalod	Woord&Comm. W. Waardijk
Za 19 sept.		Woord&Comm. M. Bruijns		
Zo 20 sept. <i>25^e zdg dhj</i>	Woord&Comm. M. Bruijns	Woord&Comm. S. Baars	DOP	Woord&Comm. J. Hoekstra
Za 26 sept.		Startviering Woord&Comm. M. Bruijns		
Zo 27 sept. <i>26^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie G. Noom	Startviering Woord&Comm. M. Bruijns	Eucharistie N. Kerssens	Woord&Comm. R. Casalod
Za 3 okt.		Woord&Comm. M. Bruijns		
Zo 4 okt. <i>27^e zdg dhj</i>	Woord&Comm. K. Schuurmans	Woord&Comm. S. Baars	Woord&Comm. M. Bruijns	Woord&Comm. W. Waardijk
Za 10 okt.		Eucharistie G. Noom		
Zo 11 okt. <i>28^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Woord&Comm. M. Bruijns	Eucharistie G. Noom	DOP	Woord&Comm. J. Hoekstra
Za 17 okt.		Woord&Comm. R. Casalod		
Zo 18 okt. <i>29^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Woord&Comm. T. Molenaar	Woord&Comm. R. Casalod	Oecumene	DOP M. Niekus en I. de Lange
Za 24 okt.		Eucharistie G. Noom		
Zo 25 okt. <i>30^e zdg dhj</i>	Eucharistie G. Noom	Woord&Comm. M. Bruijns	Eucharistie N. Kerssens	Woord&Comm. W. Waardijk

Aanvangstijden: op zondag om 10.00 uur en op zaterdagavond om 19.00 uur, tenzij anders aangegeven. DOP = Dienst onder leiding van parochianen.

I.v.m. de coronamaatregelen geldt voor alle vieringen dat u zich vooraf moet aanmelden. Op de websites van de parochies staat hoe u dit moet doen. In de colofon staan bovenaan de websites.

	H. Bonifatius Oostzijde 12 Zaandam	H. M. Magdalena Kalf 160 Zaandam	H. Odulphus Dorpsstraat 570 Assendelft
Za 5 sept.	Eucharistie A. Goedhart		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 6 sept. <i>23^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Kerssens	Eucharistie F. Bunschoten
Za 12 sept.	Eucharistie N. Kerssens		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 13 sept. <i>24^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Kerssens	Eucharistie F. Bunschoten
Za 19 sept.	Eucharistie A. Goedhart		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 20 sept. <i>25^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Kerssens	Eucharistie F. Bunschoten
Za 26 sept.	Eucharistie N. Kerssens		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 27 sept. <i>26^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Beemster	Eucharistie F. Bunschoten
Za 3 okt.	Eucharistie A. Goedhart		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 4 okt. <i>27^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Kerssens	Eucharistie F. Bunschoten
Za 10 okt.	Eucharistie N. Kerssens		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 11 okt. <i>28^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie F. Bunschoten	Eucharistie N. Kerssens
Za 17 okt.	Eucharistie A. Goedhart		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 18 okt. <i>29^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Kerssens	Eucharistie F. Bunschoten
Za 24 okt.	Eucharistie N. Kerssens		Eucharistie F. Bunschoten
Zo 25 okt. <i>30^e zondag</i> <i>d.h. jaar</i>	Eucharistie A. Goedhart	Eucharistie N. Beemster	Eucharistie F. Bunschoten

Aanvangstijden: op zondag om 10.00 uur en op zaterdagavond om 19.00 uur, tenzij anders aangegeven. DOP = Dienst onder leiding van parochianen

I.v.m. de coronamaatregelen geldt voor alle vieringen dat u zich vooraf moet aanmelden. Op de websites van de parochies staat hoe u dit moet doen. Zie hiervoor de colofon.

In Memoriam

In memoriam Jan Huijboom Velsen, *6 juli 1945 † Rosmalen, 20 juli 2020

20 juli jl. is Jan Huijboom na een kort ziekbed op 75 jarige leeftijd plotseling overleden. Jan werd geboren op 6 juli 1945 in Velsen. Hij is opgegroeid op landgoed Waterland (Velsen) met zijn ouders, zijn 4 broers en 1 zusje. Zijn vader was boswachter op dit landgoed.

Na zijn studie ging hij werken bij de gemeente Velsen (nu IJmuiden) op de financiële administratie.

Hij leerde Guda kennen en in 1976 zijn ze getrouwd in Zaandam. Jan is gaan werken bij de gemeente Zaanstad in een vergelijkbare functie en later als hoofd financiële afdeling tot aan z'n vervroegd pensioen.

Ze vonden een nieuwe woning op de Veeringzoom in Koog aan de Zaan. Daar zijn ook hun zoon en dochter geboren

Jan is jarenlang penningmeester van ons parochiebestuur geweest. Regelmatig verleende hij hand- en spandiensten in de kerk.

Ook deed hij veel vrijwilligerswerk voor de scouting: zo was hij o.a voorzitter, penningmeester, lid van de bouwploeg, van de seniorenclub, de ploeg onderhoud clubhuisploeg etc.

Hij zamelde geld in voor de scouting door te helpen bij Le Champion sportevenementen. Ook heeft hij vele jaren de administratie van de muziekschool in Velsen verzorgd en ieder jaar verzorgde hij de belastingaangiften bij familie en vrienden.

Op 26 april 2016 heeft hij in het nieuwe gemeentehuis te Zaandam een

onderscheiding mogen ontvangen voor al zijn vrijwilligerswerk.

Gelukkig heeft Guda dit nog mogen meemaken.

In december 2016 overleed zij geheel onverwacht na een zeer kort ziekbed.

Toch pakte Jan de draad weer op, met zijn vrijwilligerswerk bij de scouting.

Verder was hij dol op z'n volkstuin, met de caravan kamperen en dol op z'n kleinkinderen en kinderen waarmee hij graag op pad ging.

In juli van dit jaar werd er bij Jan een agressieve hersentumor geconstateerd. Hij mocht niet meer alleen wonen en in overleg met zijn kinderen koos hij voor een verzorgingshuis in Rosmalen, bij zijn dochter in de buurt.

Hij voelde zich daar erg thuis en hoopte zo nog een mooie tijd te kunnen doorbrengen met zijn kinderen en kleinkinderen..

Helaas heeft dat niet zo mogen zijn.

Op 6 juli heeft hij zijn verjaardag nog gevierd, daarna ging het snel slechter en op 20 juli is Jan in zijn slaap overleden.

Op 27 juli hebben we, helaas maar met 60 mensen. in onze kerk afscheid van Jan genomen en hem daarna naar zijn laatste rustplaats bij Guda op het kerkhof in Zaandijk gebracht.

Mia Olijhoek

Intenties

Parochie H.H. Martelaren van Gorcum

Zondag 6 september

James Baly
Loek Zonneveld
Bep Miltenburg-van Breemen
Wim Miltenburg

Zondag 13 september

Jan Huijboom
Tonny Winters-Berendsen
Joop en Annie Beijer
Yvonne Ingeline van Driel-van Soest
Overleden leden familie Bergervoet-van Dael-
Ranzijn

Zondag 20 september

Rie van Sante
Joop en Mia Verschuren-Wauben
Henk Smit
Jan Huijboom

Zondag 27 september

Martien en Marijke Kat
Wim en Bep Miltenburg
Aad Stor
Ria Everhard
Aldert Johannes en Coba Hooijschuur-Kaatee

Zondag 4 oktober

Jan en Guda Huijboom
Loek Zonneveld
Jenny Mary van Zeelt-de Neef

Zondag 11 oktober

Joop en Annie Beijer
Yvonne Ingeline van Driel-van Soest
Overleden leden familie Bergervoet-van Dael-
Ranzijn
Joop en Mia Verschuren-Wauben
Johan Anton Tönis

Zondag 18 oktober

James Baly
Aad Stor
Tonny Winters-Berendsen
Henk Smit

Zondag 25 oktober

Martien en Marijke Kat
Ria Everhard
Aldert Johannes en Coba Hooijschuur-Kaatee
Wim en Bep Miltenburg

Als je bang bent

Als je bang bent voor de dag van morgen,
dat je handen lijken te verkrampen,
dat je voeten lijken te verstijven.
Kom dan bij Mij,
dan trekken we samen op.

Als je bang bent voor de dag die komt,
dat je angst je doet verstenen,
dat je vrees je vastnagelt.
Kom dan bij Mij,
dan lopen we samen verder.

Als je bang bent voor de nieuwe morgen,

dat je onhoorbaar bent geworden,
dat je je onvindbaar eenzaam voelt.
Kom dan bij Mij,
dan gaan we samen op weg.

Als je bang bent voor het duister,
dan licht Ik in je op.
Als je bang bent voor de toekomst,
dan leef Ik in je op.
Als je bang bent voor het leven,
dan sta Ik in je op.

Wim Timmer en Erwin Timmermans

Parochie H.H. Martelaren van Gorcum

Boschjesstraat 115, 1541 KH Koog a/d Zaan
Tel. 06-12182931 e-mail: martelaren@outlook.com
website: www.goedespoor.nl
NL95 INGB 0000 423946

Van de Parochieraad

De parochieraad is afgelopen periode meerdere keren bijeen geweest. Hieronder een verslag van wat er zoal besproken en gedaan is.

Ontwikkelingen rond de verkoop

Door corona en de vakanties was het een tijdje stil, nu staat een afspraak gepland met de aspirant koper, het bestuur en de makelaar voor eind augustus.

Voortgang vergunningsaanvraag

De Martelarenkerk is een gemeentelijk monument, zowel buitenkant als het interieur vallen onder de monumentenstatus. Van het bisdom moeten bij verkoop alle gewijde objecten uit de kerk verwijderd worden, denk aan altaren, wijwaterbakjes en wijdings-kruisjes. Voor het verwijderen van deze objecten is een vergunning nodig. De vergunningsaanvraag is inmiddels beoordeeld. De monumentencommissie wil voordat ze een besluit nemen een motivering voor het verwijdering van de betreffende interieur objecten. Een jurist gespecialiseerd in dit soort zaken gaat ons hierbij ondersteunen. Hierna volgt een nieuwe afspraak met de monumentencommissie.

Vieren in coronatijd

Het gaat vrij goed, al is jammer dat sommige parochianen wel komen maar vergeten aan te melden of wel aanmelden maar bij verhindering geen afbericht sturen. Dit is

lastig voor de organisatie, m.n. voor het aantal liturgieboekjes dat gedrukt moet worden.

Plaatsen in de kerk

Bij de recentelijke vieringen is gebleken dat we in de kerk 10 personen meer kunnen plaatsen. Marga past dit aan in het reserveringssysteem. Incidenteel kan een verzoek tot reserveren voor een viering door één familie tot max 30 personen gehonoreerd worden.

Zingen

Enkele koorleden hebben gevraagd om weer te mogen zingen. De parochieraad vindt het nog te vroeg om dit toe te staan. We wachten tot er meer duidelijkheid is over het afstand houden bij koorzang. Dit geldt ook voor repetities in het kerkgebouw.

Liturgie

Startviering staat gepland voor 13 september.

Het liturgieschema mag weer opgenomen worden in de parochiebladen, wel moet daarbij een oproep komen om aan te melden via de parochiewebsite

Lekkage in het dak van de kerk

Er is nog geen offerte ontvangen. We gaan twee firma's vragen voor een offerte.

De parochieraad.

Hoop en Verlangen

De tijd waarin we leven kenmerkt zich door ongrijpbaarheid. Nu met de coronacrisis komt de betrekkelijkheid van ons bestaan in alle heftigheid op ons af. Alles wat vertrouwd was en waar we op dachten te kunnen rekenen is anders geworden. Het wordt steeds duidelijker dat dit allemaal nog wel enige tijd gaat duren. Het anti-virus is er voorlopig niet en we zullen hier mee moeten omgaan: Er zijn mensen die zich grote zorgen maken over hun toekomst; ze voelen zich gevangen. En er zijn anderen die, denken dat ze 'onkwetsbaar' zijn, en doen alsof er geen covid-19 bestaat. Zij maken het er voor de mensen die zich terecht zorgen maken niet gemakkelijker op. Het wordt ook duidelijk in ons samenleven hoe de mens in elkaar steekt. De socialen en de asocialen worden zichtbaar.

Twee jaar zijn we op weg geweest met het thema 'Omzien naar de ander'. Vier woorden die het afgelopen half jaar een ongekende betekenis hebben gekregen en zullen houden. Met het nieuwe jaarthema 'Hoop en Verlangen' staan we aan het begin van wat een bijzonder werkjaar zal gaan worden. Veel wat er op de kalender stond is onzeker geworden. Hoe om te gaan met bijzondere dagen als Allerzielen en het Kerstfeest? Geen idee. Wordt het net als Goede Week en Pasen 'overgeslagen', worden deze dagen opgeknipt over kleinere groepen. Niemand weet nu al hoe het zal lopen.

Verlangen en Hoop zijn woorden die ons dagelijks leven bepalen. Twee woorden die de mens op de been houden, want waar de hoop verdwijnt, verdwijnt het leven.

'Op hoop van zegen' is een uitdrukking die vaak gebruik wordt. Voor mij klinkt daar iets in mee van:
'je moet er vertrouwen in hebben, maar ik geloof er niet zo erg in'. Een gedachte die versterkt wordt door het boek van Herman

Heijermans over de Scheveningse vissersvrouw Kniertje. Beroemd vanwege haar uitspraak: 'de vis wordt duur betaald' wanneer zij wederom hoort van de dood van één van haar kinderen op zee.

In de geloofsverbeelding wordt de hoop uitgebeeld in een anker. Een anker dient altijd overboord gegooid te worden. Wie zijn anker in het ruim van zijn eigen schip gooit zal er weinig baat bij hebben wanneer de storm los breekt. Een anker geeft houvast, geeft hoop vanuit een gebied dat je niet in eigen bezit hebt.

En in het logo, gemaakt door Dick Amesz van de Jozefparochie, komen de drie symbolen van Geloof, Hoop en Liefde terug. Maar ze zijn open weergegeven. Het geeft dynamiek weer. Geloven is geen dicht getimmerde werkelijkheid, waar alles vastligt en waar je alleen 'amen' op hoeft te zeggen. Het is een weg die je gaat in het vertrouwen dat er 'redding' is, dat er hoop is die niet van jou zelf komt, maar van buiten op je afkomt.

En pas aan het einde van de weg kan je zeggen of dit vertrouwen terecht is geweest.

Het Bijbelboek begint te vertellen met het verhaal van Abram en Sara die verlangend en vol vertrouwen op weg gingen naar beloofd land. Ik denk dat we over hun geloof en verlangen dit jaar meer zullen horen. En het evangelie verhaal van Lucas eindigt met het verhaal van twee vrienden die terugkeren naar hun huis in Emmaus en die vertellen aan de vreemdeling hoezeer zij verlangd hadden dat Jezus degene zou zijn die Israël zou verlossen.

'Hoop en Verlangen' we kunnen er een jaar mee vooruit.

Matthé Bruijns, pastor

Dank je wel

In dit parochieblad ook een nadrukkelijk woord van dank aan al die mensen die in deze tijd hun betrokkenheid bij onze parochie vorm geven. Er is veel tijd en aandacht gegeven om ons liturgie vieren te kunnen voortzetten. En hoewel het nog lang niet gaat op de manier die we zo gewend waren is het fijn dat we weer bij elkaar kunnen komen. Het is vaak lang niet zo gezellig als anders. Een kop koffie en de daarbij horende ontmoeting is er veelal niet meer.

Gelukkig kunnen we nog altijd op vele mensen blijven rekenen die ongemerkt hun bijdrage geven aan ons kerk-zijn. Daar zijn we als parochieraad heel erg blij mee. Zoals op

zo veel plaatsen zijn er veel stille werkers. Ze doen, zonder dat je ze ziet of hoort, maar het gebeurt wel. Moet u eens zien wat er gebeuren zou, wanneer de vuilnisbakken niet meer worden geleegd of de tuin wordt bijgehouden. Dank aan al die administratieve medewerkers, die er voor zorgen dat de lijsten met kerkgangers worden bijgehouden. Dank aan de gastheren en gastvrouwen die in de kerk aanwezig zijn, naast de koster om alles in goede banen te leiden. Dank aan allen die zorgen dat het er steeds weer netjes uit ziet. We zijn er rijk mee en in hoop en verlangen zien wij uit naar andere tijden.

Matthé Bruijns, pastor

Bedevaart naar Onze Lieve Vrouwe ter Nood - Heiloo

Al eeuwenlang komen mensen speciaal naar het kapelterrein Te Oesdom en vinden rust en bezinning in de mooie Mariakapel en in het stemmige park rondom. Al vanaf oktober 1956 gaan jaarlijks parochianen uit de Zaanstreek met elkaar op bedevaart naar Heiloo. Wij kunnen er met grote dankbaarheid op terugkijken!

Vanzelfsprekend is iedereen ook dit jaar weer van harte uitgenodigd voor deze bijzondere middag, waarin we met gebed en gezang samen spiritualiteit kunnen beleven en waar we elkaar in de pauze tussen de twee vieringen kunnen ontmoeten

Op dinsdag 6 oktober om 14:00 uur

Door de Corona zullen wij rekening moeten houden met de van toepassing zijnde maatregelen. Dit kan straks ook betekenen dat de bedevaart alsnog moet worden afgelast.

Voor uw veiligheid zullen beide vieringen niet plaats vinden in de kleine Genadekapel, die wel toegankelijk is om een kaars op te steken, maar zullen wij dit jaar samenkomen in de grote Bedevaartkapel, waar maximaal

120 mensen op verantwoorde wijze plaats mogen nemen. Alle deelnemers aan de bedevaart dienen zich van tevoren op te geven. Wij moeten aan de Organisatie van Onze Lieve Vrouwe ter Nood een lijst met deelnemers overhandigen.

Pastor Matthé Bruijns zal ons deze middag in beide vieringen voorgaan in woord en gebed. In de pauze tussen de twee vieringen biedt de KBO u een kop koffie of thee aan, waarbij ook nu iets lekkers niet zal ontbreken. Hoe dit gaat zullen wij u ter plekke melden.

Na de pauze wandelen we door het prachtige park terug naar de Bedevaartkapel, waar we de middag besluiten met een Lof met rozenhoedje met aandacht voor uw persoonlijke intenties.

Bij het aanmelden geeft u uw naam en telefoonnummer op.

Aanmelden bij:

- Truus Noom tel. 075 - 628 4002
- Marijke Klinge tel. 075 - 628 8454 of
- email: Marijkeklinge@gmail.com
- Joop Kettenis tel. 075 – 628 4205

Gevonden voorwerpen

In de kerk bij de achterste bank staan twee mandjes met gevonden voorwerpen. Inmiddels is er een hele verzameling brillen, maar ook 2 paar handschoenen, een sjaal en 2 paraplu's. Mocht u nog zoiets missen dan kunt u de mandjes achterin even raadplegen. Mogelijk zit er iets van u bij. Na de startviering van 13 september gaan de gevonden voorwerpen naar een kringloop winkel.

Marga Breed

Kledinginzameling in november

Op zaterdag 7 november is in de Zaanse kerken weer de jaarlijkse inzameling door Sam's kledingactie voor Mensen in Nood. Van 10 tot 13.00 uur kunt u zakken met gedragen kleding en schoeisel neerzetten bij de zijingang van onze kerk.

Elk jaar stapelen de zakken met kleding zich op naast de heg en doen we zo mee aan het ondersteunen van noodhulpprojecten van Cordaid voor mensen die het hard nodig hebben.

Dit jaar is de opbrengst van de kleding bestemd voor drinkwaterprojecten in Ethiopië . Nog steeds is schoon drinkwater en sanitair niet overal vanzelfsprekend, maar wel ontzettend belangrijk .

Bewaar uw oude kleding dus tot november!

MOV-groep